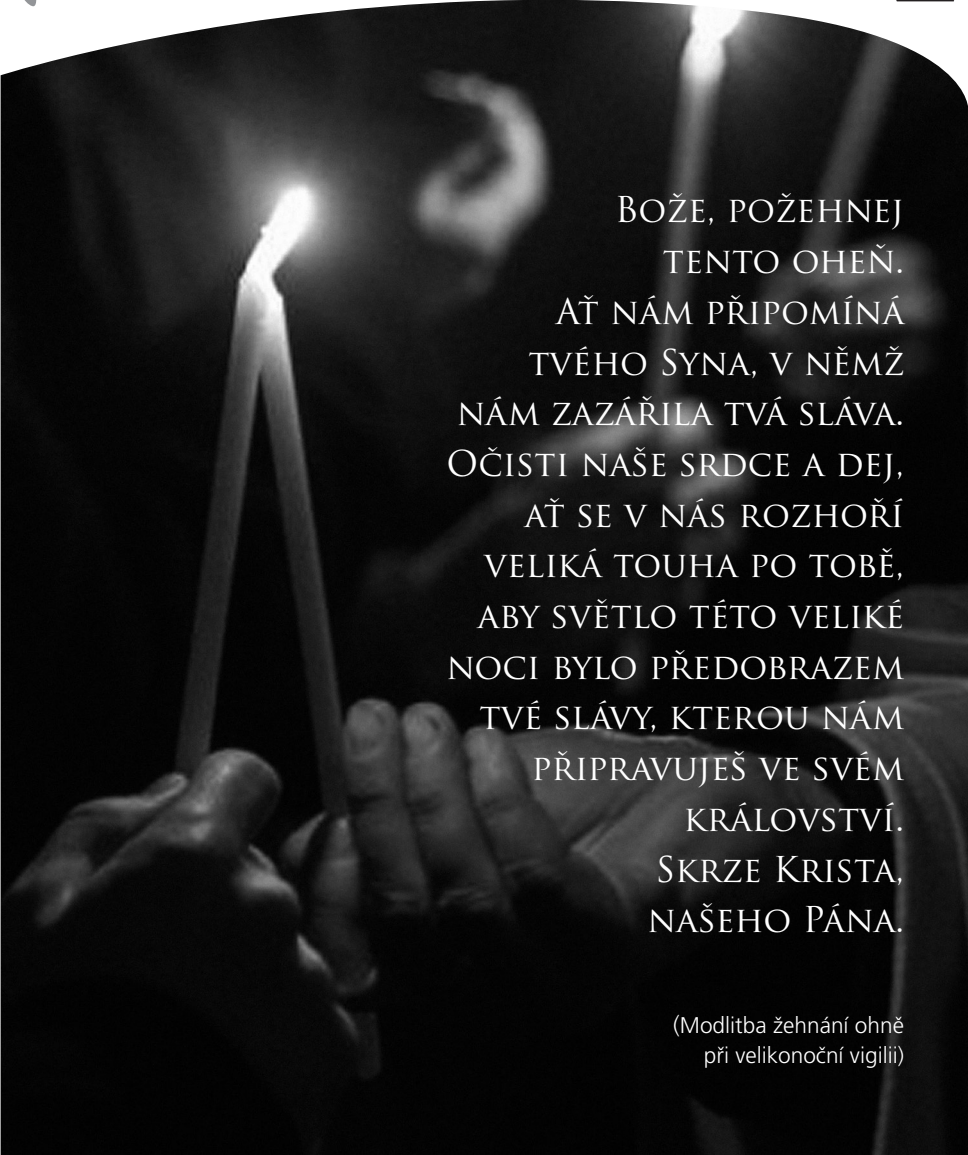

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2022

4

BOŽE, POŽEHNEJ
TENTO OHEŇ.
AŽ NÁM PŘIPOMÍNÁ
TVÉHO SYNA, V NĚMŽ
NÁM ZAZÁŘILA TVÁ SLÁVA.
OČISTI NAŠE SRDCE A DEJ,
AŽ SE V NÁS ROZHOŘÍ
VELIKÁ TOUHA PO TOBĚ,
ABY SVĚTLO TÉTO VELIKÉ
NOCI BYLO PŘEDOBRAZEM
TVÉ SLÁVY, KTEROU NÁM
PŘIPRAVUJEŠ VE SVĚM
KRÁLOVSTVÍ.
SKRZE KRISTA,
NAŠEHO PÁNA.

(Modlitba žehnání ohně
při velikonoční vigílii)

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY

■ KOSTEL. SV. FRANTIŠKA

Květná neděle

8.00 – mše sv. s žehnáním ratolestí

20.00 – mše sv.

Svatý týden

Úterý 18.00 – mše sv.

Zelený čtvrtek

17.00 – mše sv. na památku
ustanovení Eucharistie

18.30–01.00 – modlitba
v Getsemanech

Velký pátek

18.00 – velkopáteční obřady

Bílá sobota

15.00–17.00 – možnost
tiché modlitby

Neděle / Zmrtvýchvstání Páně

8.00 – mše sv.

Velikonoční pondělí

8.00 – mše sv.

■ KOMUNITNÍ CENTRUM MATKY TEREZY

Květná neděle

9.30 a 11.00 – mše sv. s žehnáním
ratolestí

Svatý týden

Středa 16.00–17.55 – Last minute svátost smíření

18.00 – mše svatá (po mši sv. adorace
a možnost sv. smíření do 19.30)

Zelený čtvrtek

18.00 – mše sv. na památku
ustanovení Eucharistie

19.30–21.30 – možnost tiché adorace
v Getsemanech

Velký pátek

11.00 – pobožnost křížové cesty

17.00 – obřady Velkého pátku

Bílá sobota

9.00 – Modlitba četby
+ katechumenální obřady

20.30 – mše sv. / viglie vzkříšení

Neděle / Zmrtvýchvstání Páně

9.30 a 11.00 – mše sv.

Velikonoční pondělí

9.30 – mše sv.

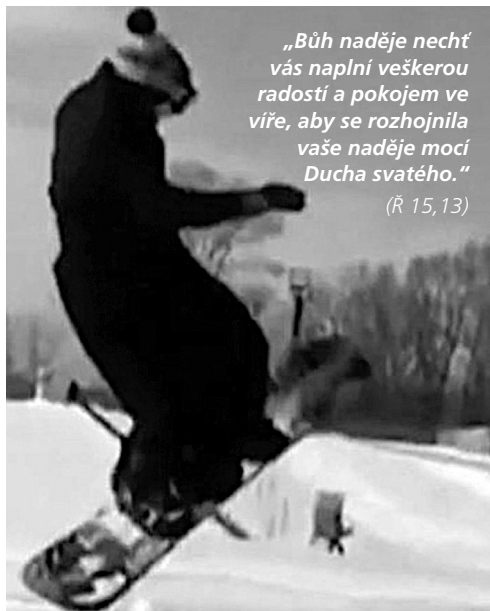

Začátkem února obletěly internet záběry mladého kněze na snowboardu, jak si užívá zimních radovánek. Což o to, na tom by nebylo zas tolik podivuhodného. Mnoho mých spolubratrů si (na rozdíl ode mě) užívá pobytu na sjezdovce.

Tento americký kněz ale patří ke společenství, jehož členové nosí kleriku takřka všude. A tak můžeme na videu vidět, jak dovádí na dráze právě v tomto svém kněžském oblečení. Právě tato neobvyčejná kombinace zaujala nejen diváky na internetu, ale i jednu z televizních stanic, která s otcem Jeanem udělala krátký rozhovor. A v něm se mladý kněz podělil o svůj oblíbený citát od G. K. Chestertona: „Andělé mohou létat, protože sami sebe neberou příliš vážně.“

Od začátku března prožíváme jak radost z nově přicházejícího jara, tak také mnohé obavy a nejistoty. A když jsem tak nějak přemýšlel nad úvodníkem pro dubnové číslo, vzpomněl jsem si právě na radost z jízdy i celkově radostné prožívání kněžského života mého amerického spolubratra. Ačkoli působí v domovské zemi „amerického úsměvu“, je jeho radost pevně postavená na vztahu s Kristem a na rozhodnutí svěřit Mu celý svůj život. Na rozhodnutí, které jistě musí obnovovat v nejrůznějších okamžicích, ale které mu dodává radost.

Druhé blahoslavenství, tak jak nám ho předává evangelista Matouš, se týká všech, kteří truchlí, neboť oni budou potěšeni. Blahoslavenství mluví o těch, kteří umí hluboce truchlit, kteří nejsou neteční vůči hrůze smrti, následku našeho hříchu. Stejně jako nebyl netečným pozorovatelem Ježíš u Lazarova hrobu. A slibuje útěchu – Boží blízkost. To je totiž význam původního slovíčka *parakléstai*, ve kte-

„Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.“

(Ř 15,13)

rém slyšíme i jeden z titulů Ducha svatého – paraklétos: ten, kdo těší, povzbuzuje, utěšením obcerstvuje.

Nebojme se i my být těmi, kteří truchlí tváří v tvář zlu, a zároveň hledat maličkosti, které nám mohou rozsvítit náš den. I kdyby to znamenalo, že ze sebe možná uděláme tak trochu blázna. Ano, máme nekonečnou důstojnost dětí Božích. Ale stejně tak i schopnost udělat si sami ze sebe dobrý den. Doufám, že k úsměvu přispěl i článek, který se objevil na našem farním webu 1. dubna, v den, který je bláznivosti tak trochu vyhrazen.

Svatý Františku, svatý Jene Bosko, všichni svatí a světe – komedianti a milovníci Boží, stůjte před námi!

P. František

SLOVO REDAKCE

V tomto měsíci slavíme Velikonoce. Největší křesťanské svátky. Můžeme se zamýšlet a rozjímat o mnoha skutečnostech, které se v životě Ježíše udály. Jeden z velkých momentů je jeho výrok na kříži: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ (Lk 23,34) Ježíš věděl, jak je odpuštění důležité, učí to učedníky i v modlitbě Otčenáš, když prosíme, aby nám byly odpouštěny hříchy, jako i my odpouštíme našim viníkům. Nebo v Mt 18,21-22 v rozhovoru s Petrem, kolikrát má člověk odpouštět. Určitě jsme už mnohokrát poznali, že když se nám podařilo někomu odpustit, přišlo do našeho srdce osvobození, úleva, pokoj, radost a nakonec třeba i láska k dané osobě, síla jít zase dál. Kéž nám Duch Svatý připomíná, co a komu je třeba odpouštět, a kéž nám dává sílu toto uskutečnit.

Požehnané Velikonoce za redakci přeje Katka

Foto: Blanka Drahotová

A NEJVĚTŠÍ Z ONÉ TROJICE JE LÁSKA...

V listě Korintským čteme: „Vy jste tělo Kristovo a každý z vás je jedním z jeho údů. V církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení. Jsou snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učiteli? Mají všichni moc činit divy? Mají všichni dar uzdravovat? Mají všichni schopnost mluvit ve vytržení rozličnými jazyky? Dovedou je všichni vykládat? Usilujte o vyšší dary!“ (1Kor 12,27-31)

Korintským křesťanům se dostalo v hojné míře mimořádných darů (charismat). Mnozí je považovali za osobní vyznamenání a chlubil se jimi. I v dnešní době se se mnozí lidé chlubí, co vystudovali, co dokázali ve svém životě, jak jsou dokonalí. Apoštol je poučuje: zaprvé všechny tyto mimořádné dary pocházejí od Ducha svatého; zadruhé jsou určeny k budování církevního společenství. Jen to jim dává hodnotu. A největší z darů je láska. Křesťané tvoří jedno společenství s Kristem, tajemné tělo, ve kterém každý má své místo, svůj úkol a svůj dar tak, jak je tomu v lidském těle. Nemohou všichni mít a dělat všechno, každý musí plnit svou funkci pro dobro celého těla.

Apoštol pokračuje: „Ukážu vám ještě mnohem vzácnější cestu: kdybych mluvil jazyky lidskými či andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar prorockví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdál všechno, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždy se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne. Prorockví – to pomine; jazyky – ty ustanou; poznání – to bude překonáno. Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné; až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno. Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě; když jsem se stal mužem, překonal jsem to, co je dětinské. Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však užíme tváří v tvář. Nyní poznáváme částečně, ale potom poznám úplně, jako Bůh zná mě. A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska. (1Kor 13,1-13)

Všechny dary, které dostáváme v tomto životě, nás mají přivést ke spojení s Bohem v poznávání a v lásce. I když se naše poznání zdokonaluje, tak jako v běžném lidském životě, zůstává stále jen částečné. Boha poznáváme jen nepřímo v zrcadle Jeho díla, jen nejasně a nedokonale. V budoucím věku Ho poznáme přímo, tak, jak je, tváří v tvář. Na Popeleční středu jsme slyšeli důraznou výzvu: obraťte se, čiňte pokání, věřte slovům evangelia! A právě ta „velepíseň lásky“, ten nádherný úryvek z listu Korintánům nám může být inspirací k zamyšlení, podle těch krásných veršů si můžeme vytvořit zpovědní zrcadlo. Zrcadlo, které nás dobře připraví ke svátosti smíření, ke svaté zpovědi. Vždyť láska je světlem, světlem, které prozařuje temnotu tohoto světa. A je užitečné a prospěšné dobře se připravit na tuto svátost, ona nám přináší klid

a pohodu do našeho nitra, do naší duše. A potom jistě se budeme radovat, na tváři předávat úsměv lidem kolem nás. Radost a láska patří do velikonoční doby. Velikonoční radost není povrchní veselí naivních lidí, kteří bídu, trable tohoto světa nechápou. Je to radost těch, kteří navzdory všemu zlu mají naději, protože věří. Je to radost těch, kteří na Kristu poznali, že na konci všeho není nic, nýbrž smysl a dobrý cíl.

Velikonoce jsou zmrtvýchvstáním lásky. Kdo tuto víru v Krista zmrtvýchvstalého přijme, tomu vstoupí do života i velikonoční radost. Radost i pokora patří k sobě. Využijme každý z nás tento čas, který je nám umožněn, abychom načerpali hodně sil k radostné oslavě, aby láska zářila na každém našem kroku tímto pozemským světem.

Váš jáhen Pavel Urban

sváteční krátké počtení

VYBÍRÁ CHARLES TVRZNIK

Bílá sobota je den, kdy se nekonají žádné bohoslužby. Kostely jsou prázdné, působí jakoby bezútěšně: zhaslá světla, prázdné svatostánky otevřené dokořán a holé oltáře. A nic se neděje. V kostelech se nic neděje, ale přesto se nezavírají – jedině před zloději. Neboří se, neruší. V domě, kde umře majitel, je po pohřbu také prázdný. Ale pak se čekají noví obyvatelé. V kostele se nečeká někdo nový, ale ten, jehož smrt se připomínala na Velký pátek.

mlčení Bílé soboty je hlasitým a výmluvným křikem naděje. Ta se začíná naplňovat slavením večerního bdění – *vigilie*, při níž přijímají křest většinou dospělí. V prvotních dobách přijímali dospělí novokřtění při výstupu z křestního pramene bílé roucho, nyní jen symbolické; odsud název Bílá sobota. Bílá barva už patří k radosti Velikonoc.

Český historik Zdeněk Kalista vyprávěl, jak trávil s dirigentem Václavem Talichem velikonoční víkend v jedné moravské vesničce. Na Bílou sobotu odpoledne si vyšli na procházku čistě vymetenou vesnicí, provoněnou dechem

jara a slunce. Vesnice byla liduprázdná a všude jakési napětí, jako když se má něco velkého stát. A stalo se. Všichni lidé byli uvnitř kostela na slavnosti Vzkříšení. Když se k němu oba hosté přiblížili, právě zazněla trubka, pak se rozezněly zvony a z kostela se nesla nadšeně a vroucně zpívaná píseň: Hle, vstalť jest nyní Kristus Pán ... Oba zůstali stát hluboce dojatí. Po delším mlčení řekl historik dirigentovi: „Nepřipadá ti, že ani všechna hudební produkce a všechno umění, které děláš, se nemůže rovnat tomu, co se tady teď děje?“ A Talich, největší z českých dirigentů, pokýval hlavou se slovy: „Nediv se, tady diriguje sám Pán Bůh.“

Je v tom velká výmluvnost Bílé soboty, dne mlčení, dne očekávání, ale také dne úžasných proměn!

V Jeruzalémě prý jednou přiběhl k učenému rabínovi jeho žák: „Mistře, lidé tvrdí, že se objevil Mesiáš a vstal z mrtvých.“ Rabín beze slova přistoupil k oknu, nahnul se do ulice a rozhlédl se na všechny strany. Pak se posadil a klidně řekl: „Neviděl jsem, že by se něco změnilo“.

Bílá sobota je den úžasných proměn, den, v němž se v mnoha chrámech hlásá nový život. Když se po ní podíváme ven, poznáme, že se něco proměnilo?

Složil: Prokop Siostrzonek

PATNÁCTÉ NAROZENINY

Když má dítě patnácté narozeniny, tak si jde většinou pro svou první „občanku“. Už se předpokládá, že dokáže nést za některá svá rozhodnutí odpovědnost i následky. Patnácté narozeniny bude v květnu slavit i naše komunitní centrum. Je to půlkulaté výročí. A určitě bychom mohli a měli využít této příležitosti společně se potkat i jinak než na bohoslužbě.

Připravujeme tedy na neděli 29. května (výročí je 26. 5.) společný čas. Součástí bude ráno jedna velká bohoslužba, potom by mohl být čas k agapé, odpoledne program pro děti, rodiny, případně i společenský večer. Potenciál dne je velký, ale abychom ho mohli naplnit, potřebujeme ochotné lidi, kteří by nám, byť jen s malými dílčími věcmi, pomohli. Konkrétně by se jednalo ***o pomoc s přípravou občerstvení, pomoc při hrách pro děti (je domluvené divadlo, které má různé atrakce, a k nim jsou potřeba ti, kteří je obslouží). Měl by někdo chuť zorganizovat po odpolední společenský večer?*** Zvažte své možnosti a čas a ozvěte se na hamalova@kcmt.cz, prosíme co nejdříve.

Těším se na společně strávený čas.

Vlasta Hamalová – pastorační asistentka

MASOPUSTNÍ PŘESPÁVAČKA PRO MLÁDEŽ NA FAŘE

Jednou z akcí, které se nám v posledních letech osvědčily, jsou tzv. „přespávačky“ pro mládežníky na faře. Příležitost je vždy různá a poslední únorový víkend – masopustní – nabízel důvod celkem jasný: oslavit společně právě masopust. A aby to bylo, jak se patří, bylo náplní společného večera také společné vaření. Mládežníků se sešlo kolem osmnácti a poté, co se losováním rozdělili do dvou týmů, obdrželi zadání pro vaření: připravit jako předkrm nějaké chlebičky, jako hlavní chod těstoviny a jako dezert ovocný pohár.

Po zadání úkolů měl každý tým 20 minut na vymyšlení jídel a také na sestavení nákupního seznamu. Poté se dvě zástupkyně z každého týmu vydaly na nákup všeho potřebného. Po návratu z obchodu se obě družstva vrhla do práce a farou se začala šířit vůně připravovaných pokrmů. To vše se dělo za bedlivého dozoru mediální skupiny, která připraví i video záznam, takže budete moci ochutnat i očima a nasát atmosféru celé akce. Hotová jídla pak byla předložena Michaelovi a mé maličkosti k posouzení. Musím konstatovat, že kvalita všech pokrmů byla opravdu vysoká. Po společném hodování jsme se pustili do úklidu kuchyní a pak už následovala volná zábava, kterou někteří využili

pro společné muzicírování, další pak pro společenské hry nebo k diskusím o nejrůznějších společenských a filozofických tématech.

Závěrem pár postřehů účastníků:

- „Bylo to moc pěkně naplánované. Asi nejvíce mě bavilo to vaření. I když byl v kuchyni přiiiiiišerný chaos, byla to fakt legrace :D. Dokonce jsme ani nic nepodpálili, takže za mě boží.“ *Martá*
- „Seznámila jsem se s mnoha skvělými lidmi a byla to brilantní zkušenost.“ *Emma*
- „Panovala zábavná atmosféra, jídlo dopadlo nad moje očekávání, těším se na sestřihání videozáznamu.“ *Tomáš*

P. František

NOC KOSTELŮ 2022

V měsíci červnu se oba dva naše kostely otevrou na velkou část noci návštěvníkům z blízkého i dalekého okolí. Stane se tak **10. června** při akci nazvané **Noc kostelů**, která se bude v letošním roce konat v České republice již po třinácté. Otevrou se i kostely na Slovensku, v Estonsku, ve Švýcarsku a v Rakousku, kde právě v roce 2005 tento projekt vznikl. Zapojuje se nejen katolická církev, ale i církve evangelické, které jsou členy Ekumenické rady církví ČR. Noc kostelů tak může ukázat rozmanitost křesťanských církví a představit křesťanství ve všech jeho podobách. Ve většině kostelů, farnostech či křesťanských sborech budou pro veřejnost otevřena i jinak nedostupná zákoutí a bude probíhat rozmanitý společenský a kulturní program, který může oslovit co nejširší veřejnost.

Rádi bychom v Komunitním centru Matky Terezy přivítali zejména obyvatele naší městské části, kteří náš kostel míjejí třeba cestou do práce, školy, školky nebo jen tak při víkendových procházkách v přílehlém parku a neodvážejí se zajít dovnitř. Na programu Noci ještě pracujeme, ale již nyní můžeme slíbit pro první půlku večera (pozdního odpoledne) program zaměřený především na rodiny s dětmi, kdy se mohou těšit na zpívání a hraní se školou Malý muzikant, výtvarnou dílničku nebo Svátovo divadýlko pro děti. Pro vyznavače adrenalinových sportů bychom rádi připravili výstup na věž s doprovodem. O historii a zajímavostech naší kaple se návštěvníci více dozvědí na komentovaných prohlídkách. Pro milovníky kávy nebo něčeho dobrého budou připraveny dobroty v naší kavárně. Duchovní rozhovor, ztišení nebo modlitba s duchovním doprovodem či o samotě budou po celou dobu konání umožněny v kapli.

Noc kostelů není jen příležitost ukázat kostel široké veřejnosti netradičním způsobem, ale také možnost pro nás farníky seznámit se jinak než sezením vedle sebe při bohoslužbě. Pokud byste měli chuť pomoci s organizací této akce nebo byste měli nápad, co do programu ještě zařadit, neváhejte nám napsat na e-mail: hanka.peroutkova@centrum.cz. Budeme vděční za jakoukoliv nabídku pomoci!!!

Určitě si ale přijďte užít naše kostely jinak, než je znáte. Vezměte s sebou své sousedy, pozvěte známé na zajímavý program. Snad bude tato NOC plná lehkosti, nenucenosti, zároveň citlivosti a hloubky.

Hanka Peroutková

PROČ MI CHYBÍ VE FCHODOVINÁCH HUMOR

Jsem pravidelným čtenářem měsíčníku naší farnosti – Fchodovin. Těším se na každé nové číslo, které obsahuje tradiční rubriky a rubriky související s tématy podle kalendáře nebo s aktuálním děním ve farnosti. Někdy přečtu číslo celé, ne vždy se mi to podaří, ale v každém čísle najdu něco cenného, obohacujícího a oslovujícího.

Vážím si úsilí celé redakce, z vlastní zkušenosti vím, že naplnit každý měsíc k datu uzávěrky aktuální číslo časopisu hodnotnými příspěvky od autorů a přitom některé rubriky autorsky zajišťovat vlastními silami, zajistit korektury a grafické práce tak, aby číslo bylo k dispozici vždy začátkem měsíce, je úctyhodná činnost, zvláště když členové redakčního kolektivu mají svá občanská zaměstnání.

Přesto jsem si dovolil „postěžovat“ P. Michaelovi, odpovědnému za obsah, že mi ve Fchodovinách chybí rubrika humoru. Tato stížnost se mi vrátila jako bumerang v podobě návrhu výkonné redaktorky paní Blanky, abych napsal pro Fchodoviny několik vět na dané téma. Asi budete souhlasit, že humor k životu patří, ale možná namítnete, proč by měl být ve Fchodovinách, časopisu, který obsahuje příspěvky vážného, potažmo křesťanského charakteru.

Pokusím se svou „stížnost“ obhájit. Naše rodina byla léta součástí farnosti u sv. Havla – Matky Boží před Týnem, kde byl 56 let (!) farářem otec Jiří Reinsberg. Osobně mu vděčím za uvedení do křesťanské víry a za opětovné začlenění do života v církvi. Mimo jiné se mi na něm líbilo, že měl velký smysl pro humor, s nadsázkou tvrdil, že humor je „osmou“ svátostí. Koncem války sloužil jako kněz v Anglii (studoval v Římě), odkud si odnesl poznání, že anglický kněz musí při kázání říct aspoň jeden vtíp. Tuto praxi velmi rozvinul při svém působení v Praze, jeho kázání často sršela humorem, což přitahovalo i lidi, kteří do té doby církev nemuseli. Soudím, že naši otcové – Michael a František za těmi anglickými s humorem při kázáních nezaostávají.

Mám rád knihy, zvláště knihy s duchovním obsahem, ke kterým patří i knihy s humornými historkami, anekdotami, aforismy, vtipy, rčeními či příslovími a v neposlední řadě i s výroky různých

osobností, včetně současného papeže Františka a světců, o veselí, smíchu a radosti. Moudré přísloví praví, že sdílení smutek je poloviční, sdílená radost je dvojnásobná. Sdílím svou radost se svou rodinou, ale rád bych ji sdílel i s farní rodinou. Proto bych uvítal ve Fchodovinách rubriku s humorem, mohla by se např. jmenovat „Osmá“ svátost.

Rád bych podpořil své přání ještě některými výroky nezpochybnitelných křesťanských autorit o humoru a některými citáty či výroky klasiků na stejné téma.

• *Nedokážu si představit křesťana, který se neumí smát. Buďme radostnými svědky své víry.*

(Papež František)

• *Ať ve mně zbude i jiskřička humoru, kterého je také zapotřebí. (Z ranní modlitby sv. Jana XXIII.)*

• *Dej mi prosím humor, Pane, a milost, abych chápal vtip, ať mám radost ze života a umím druhé potěšit.*

(sv. Tomáš More)

• *Ďábel má strach z veselých lidí. (sv. Don Bosco)*

• *Bůh mě chraň před smutnými svatými.*

(sv. Terezie z Ávily)

• *Veselá mysl vytahuje hřebíky z rakve.*

(italské přísloví)

• *To, čím je mýdlo pro tělo, je smích pro duši.*

(židovské přísloví)

• *Dopřej si čas na úsměv – je to cesta ke štěstí, dopřej si čas na smích – je to hudba duše.*

(Abbey Press)

• *Humor, vtip a veselí jsou neméně hluboká hnutí mysli jako škleb a srdceryvná gesta tragédií.*

(Karel Konrád)

• *V medicíně není moc legrace, ale v legraci je spousta medicíny.*

(Josh Billings)

• *Smysl pro humor je výborná pružina, která usnadňuje i nejobtížnější životní pouť a mírní otřesy při výmolech.*

(Stefan Garczyński)

Dobré pérování – snadné cestování.

Jindřich Sirovátka

TAXIWAY CAMP

NOVÝ PŘÍRŮSTEK DO RODINY KŘEŠŤANSKÝCH TÁBORŮ

Křesťanské tábory mají v naší zemi už dlouholetou tradici. Jejich podoba je různá podle spirituality, která je pro ně, resp. pro lidi, kteří je pořádají, nosná. Pestrost se odvíjí také od velikosti, resp. od působnosti takového tábora: zda jde o tábor určité farnosti, nebo tábor, který se nebojí oslovovat účastníky napříč diecézemi nebo celou republikou.

Mezi tábory, které asi není třeba představovat, patří JUMP, který v různé míře inspiroval další, ať už v Čechách, nebo na Moravě. Do rodiny táborů tohoto druhu se minulý rok přidal také Taxiway camp. Svým názvem odkazuje na „mateřský“ Runway camp, který už několik let probíhá v klášteře na Hoře Matky Boží v Králíkách. Přestože by se podle místa konání mohlo zdát, že jsou organizátoři a účastníci spíše východočeští, je tomu jinak. Do Králík pravidelně míří mládežníci z Prahy a okolí, kteří našli vhodné místo pro tábor právě až zde. Stejně jako i další tábory však byl Runway určen pro účastníky od 15 let výše. I proto se rozhodlo o uspořádání tábora pro mladší 15 let.

V čem se Taxiway liší od dalších táborů? Označení „křesťanský“ není jen pro ozdobu. Velká část denního programu se odehrává v klášterním kostele. Ať už jde o dopolední přednášky, nebo večerní modlitby a duchovní program. Další čas je pak věnovaný diskusím a programu v menších skupinkách, případně programu, který nabízí další vyžití sportovní nebo společenské.

Kláster na Hoře Matky Boží, Králíky

Oltář v kostele Nanebevzetí Panny Marie
na Hoře Matky Boží, Králíky

Také letos se bude Taxiway konat a to v termínu 24.–29. 7. 2022. Přihlásit se můžete přes formulář, který je možné najít na stránkách Arcidiecézního centra mládeže Nazaret.

P. František

MELANCHOLICI?

**NEMYLTE SE, ONI ZAS
TOLIK SMUTNÍ NEJSOU...**

Víte..., za každou **cenu** nemá **cenu** být veselý, rozjásaný, hopsat, tancovat, mávat rukama. Myslím si, že by to okolí mělo respektovat – a nutit někoho do smíchu, to nejde ani v pohádkách.

Ale mít radost..., to může být radost v srdci, kterou si neseme, a i ta skrytá radost může vyzařovat a působit na okolí. To, že ráno vstanu z postele, také není od věci, protože jsou mnozí, kteří by rádi vstali, ale nemohou. A potom celý den přináší drobné radosti, které mohou dušičku trochu prohlédnout. Například setkání s kamarádem, poděkování řidiči, že mne pustil na přechodu, a on se na oplátku usměje nebo jen, že svítí slunce...

Trápit se hloupostmi nemá smysl a věřte – ten mír, pohodu a radost může mít v sobě i ten na pohled smutný melancholik :).

Varan

Proč jen jedna velikonoční vigilie?

Před třemi lety jsme po podrobné poradě v pastorační radě poprvé slavili jedinou společnou vigilii v celé farnosti a radost z toho byla veliká, u nás kněží i tehdejší mládeže. Kupodivu nebyla přecpaná. Byla krásně plná. Liturgie se jednoduše řídí svými pravidly, a velikonoční vigilie o to víc.

Dovolím si citovat obecná pravidla:

„Slavení velikonočního tridua ať se koná v katedrálách a ve farních kostelích; v jiných kostelích pouze tehdy, může-li se konat důstojně, tj. s účastí věřících, s potřebným počtem příslušujících a s možností aspoň některé části zpívat. Je prospěšné, aby se malá společenství, skupiny a sdružení jakéhokoli druhu shromáždily v těch kostelích, kde se tyto obřady slaví slavnostnějším způsobem.“ (Římský misál) Zmíněný oběžník myšlenky podrobněji opakuje a rozvíjí: *„Je prospěšné, aby se malé řeholní komunity kleriků i ne-kleriků a také ostatní laická sdružení zúčastnily slavení velikonočního tridua ve větších kostelích. Slavení velikonočního tridua se nemá konat ani tam, kde není možný dostatečný počet účastníků, ministrantů a zpěváků; věřící ať jdou společně do některého většího kostela. I tam, kde má jeden kněz na starosti více malých farností, je vhodnější, aby se věřící z nich, pokud je to možné, shromáždili k účasti na těchto obřadech v hlavním kostele.“*

Ano, neslavíme ve farním kostele, ale v tom, který nás důstojně pojme. Ale to neznamená, že máme slavit dvakrát. dvakrát. Co nám, kromě spousty dalšího, přináší jediná vigilie?

- Muzikanti nejsou přetěžováni – všimněte si, jak jsme rádi, je-li na bohoslužbě dobrá hudba. Ale kdyby se měl někdo další zapojit a vyučit, tak se mu do toho nechce, říká: „Neumím, nemohu, nechci se vázat.“ Bohudíky za všechny ochotné i za nově vznikající partičku mládeže 13–20, která začíná zpívat a má chuť se zapojit.
- Naši dospívající ministranti mohou být také pospolu u oltáře, tvořit společenství a nejsou pak napínáni, kam jít. Je jim tak spolu moc fajn. Naše dospívající děvčata mohou být též spolu, při jiných službách. Zpívacích apod.
- My kněží, myslím, chápeme a i církev jako celek chápe velmi dobře, že bychom na vigiliu byli rádi také celá rodina jako každou neděli, ale tomu nic nakonec nebrání, jen my sami a případně objektivní okolnosti. To, že dítě na bohoslužbě usne, není nic proti ničemu. Vždyť druhý den se dá přispat a vigilie patří již ke slavnosti Vzkříšení.
- My kněží můžeme mít najednou použitelný velikonoční čas s mládeží na faře a věřte, že je to možná mnohem důležitější než ta úplně malá děcka na vigiliu. Mládež potřebuje společenství a (po nemálo letech) se zas snad pomalu společenství mladých kolem farnosti tvoří. A mladí nemusí tak za společenstvím odcházet jinam.
- Chceme vyjít vstříc ve všem, co je smysluplné možné, a dát farnosti kontinuitu, aby mohla živě existovat i dále. Nechceme vás přetěžovat, ale naše zkušenost je taková, a není to výčitka, že leckdy chcete někam odjet nebo máte jinou prioritu, a pak služby visí jen na těch pár osobách (varhaník, zpěváci, čtenáři, zvukaři, kostelníci, uklízeči, prادلenny atd.), což je někdy velmi napjaté.

Vigilie má být opravdu projevem společenství, a proto jsme po poradě s pastorační radou v roce 2019 tento krok učinili.

Aby vigilie mohla být vigilií, tak má začít v takovou dobu, aby vigilií mohla být. Je to jeden den v roce, který specificky vyjadřuje jednotu farního církevního společenství, do kterého se rodí noví křesťané. Dovolím si trochu analogie na závěr. Tak jako v ráji mohli jít ze všech stromů kromě jednoho, tak o všech nedělích se snažíme vyjít maximálně vstříc, kromě jediné vigilie, v níž dáváme přednost, vzhledem k obsahu, i srozumitelným logickým předpisům, její jednotnosti. Zkusme tomu popřát sluchu.

P. Michael

SV. BERNADETA SOUBIROUSOVÁ

(1844 Lourdes – 1879 Nevers)

Ve Francii jsou dvě místa nerozlučně spojena s jejím jménem: Lurdy ve Vysokých Pyrenejích a Nevers-sur-Loire ve střední Francii. Díky známým událostem kolem dcery chudého mlynáře se staly Lurdy nejslavnějším mariánským poutním místem na světě; do klášterního kostela Saint-Gildard v Nevers proudějí rovněž poutníci z celého světa, aby se modlili u prosklené schránky s tělem světky, které nepodléhalo rozkladu. Bernadeta spatřila světlo světa v únoru 1844 v Lourdes nedaleko španělských hranic. Děvčátko, které bylo uždy churavé, vyrůstalo v největší chudobě. Její rodiče, majitelé zchátralého mlýna, neměli ani na nejnужnější životní potřeby. Jednoho dne – 11. února 1858, několik dní před svými 14. narozeninami – sbírala Bernadeta s několika dívkami dřevo v lese. Ostatní už trochu předběhly pomalejší, astmatickou kamarádku, když se náhle ozval silný šumot. A potom se stalo to, co se v příštích pěti měsících opakovalo ještě sedmnáctkrát: ve skalní sluji se objevila ve zlatavém oblaku postava velice krásné ženy v dlouhém bílém rouchu, s růžencem v rukou. „Paní“, jak ji potom dívka nazývala, se dala později poznat jako matka Boží Maria. Ke zjevení, které bylo rozhodující pro dnešní poutní místo, došlo 25. února 1858. Toho dne řekla Paní Bernadetě: „Jdi k prameni, napij se z něho a umyj se v něm!“ Dívka sice neviděla žádnou vodu, ale přece odškrábala v jeskyni v Massabielle hlínu a najednou na tom místě vyprýštila průzračná voda. Den ze dne byl proud silnější. Když jeden osleplý muž svažil vodou z pramene oči a nato prohlédl, pronikla pověst Lurd do celého světa. Bernadeta však prožívala v těchto měsících těžkou dobu. Měla už dost trápení se svými stálými nemocemi, a teď ještě musela trpět osočováním od těch, kdo ji prohlašovali za hysterickou a vychloubačnou. Sám místní farář se vzdal odporu, teprve když docházelo k zázrakům. Bernadeta přestála statečně všechny pomlou-

vačné kampaně, do nichž se zapojil i tisk a spisovatel Emil Zola. Po posledním zjevení u jeskyně žila zase jako docela normální děvče. Už nikdy nemluvila o tom, co prožila, 7. července 1866 vstupuje v Nevers do kláštera milosrdných sester. V komunitě se však nesmělo hovořit o její minulosti. V klášteře přijala jméno Marie Bernarda a obětavě se věnovala ošetřování nemocných. Stále trápená vlastními bolestmi, narážela u svých spolusester na nepochopení, když říkala, že její úlohou je být nemocná. Ani zde kritika nikdy neumlkala. 16. dubna 1879 se život Bernadetty Soubirousové schýlil ke konci. Ve věku 35 let zemřela úplně vyčerpaná se slovy: „Svatá Maria, matko Boží, pros za mne ubohou hříšnici.“ Papež Pius XI. ji prohlásil 8. prosince 1933 za svatou. Bernadeta je skoro vždy zobrazována v lurdské jeskyni, před ní je Bohorodička Maria. Poprvé v dějinách se zaznamenaly obrázky světky také ve formě fotografií.

Zdroj: Schindler, Schauber – Rok se svatými

Milé děti, v dubnu nás čekají Velikonoce – velké dobrodružství s P. Ježíšem. Hodně toho všichni spolu prožijeme. Na dnešním obrázku máte označení hlavních důležitých dní a také symboly toho, co se ten den stalo. Jenže skřítek Neposeda nám to všechno pomíchal! Ale co... nevadí! Vy jste šikovní a třeba spolu s maminkou spojíte to, co k sobě patří. Držím palce!

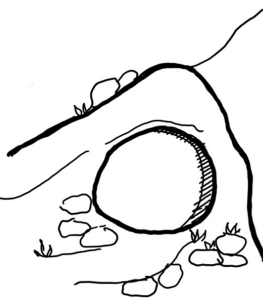

Velký pátek

Bílá sobota

Květná nevěsta

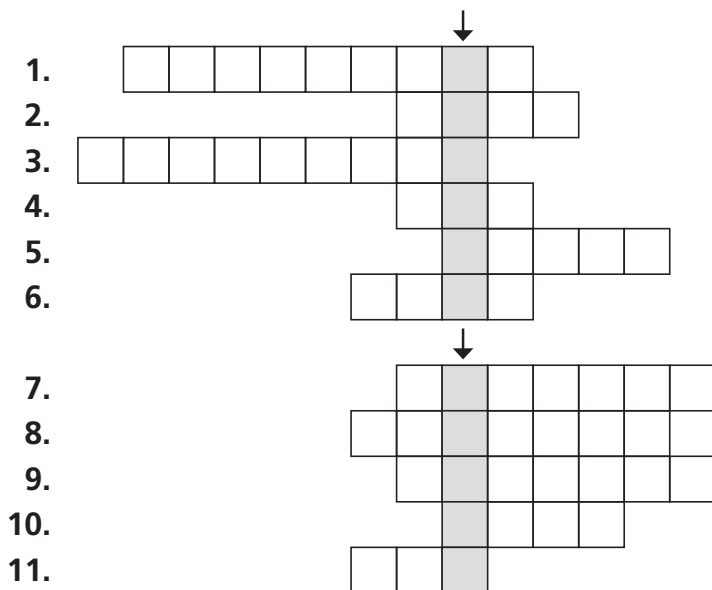

Boží hod velikonoční

Ahoj holky a kluci, duben se úplně radostně otrásá slavením Velikonoc, největšího svátku v roce (ano, chápu, Vánoce mají taky něco do sebe). A proč to všechno? Jaké je poselství Velikonoc i v moderním 21. století? Přece, že...

zlo, bolest a smrt... (1. tajenka) **poslední...** (2. tajenka).

1. Jak se jmenovala zahrada, kam Ježíš odešel po Poslední večeři (podstatné jméno)?
2. Který apoštol Ježíše 3 x zradil, ještě než kohout zakokrhal?
3. Do kterého města Ježíš triumfálně vjíždí o Květné neděli?
4. Jak se jmenuje jediný z apoštolů, který vytrval pod křížem?
5. Jméno apoštola, který Ježíše „prodal“ za 30 stříbrných:
6. Co pomáhal Ježíšovi nést Šimon z Kyrény?
7. Na jakém zvířátku Ježíš slavnostně přijíždí o Květné neděli?
8. Jak se jmenuje kopec, na němž byl Ježíš ukřižován?
9. Jak Jidáš v zahradě prozradil, kdo je Ježíš, když ho přišli zatknout?
10. Při Poslední večeři na Zelený čtvrtek se děje něco velkého, Ježíš proměňuje chléb ve své tělo. Co je v kalichu, když říká, že to je Jeho krev?
11. Co jeden z apoštolů utál veleknězovu služebníku Malchusovi při Ježíšově zatčení?

Tak si užijme velikonoční oslavy a jejich radost a naději si nesme dál...

Ahoj příště, Blanka

zprávičky z Farní charity

Milí přátelé, o manžele Libušku a Jana jsme se začali starat už před pěti lety. Péči u nás rodičům objednala dcera, která žije v zahraničí. Paní Libuška nás opustila na začátku pandemie covid-19. Poslední dva roky se tedy staráme pouze o pana Jana, kterého navštěvují především naši pečovatelé. Klient je ráno vyhlíží z postele a poslouchá přitom rádio. Pracovník přichází okolo osmé hodiny a pomůže mu vstát z pelíšku. Potom ho doprovodí do koupelny, kde se pan Jan sám umyje a oblékne. Snídani pánové chystají společně. Pečovatel si s ním dá kávu nebo čaj, aby mu dělal společnost. Po snídani umyjí nádobí a jdou na procházku, při které se obvykle zastaví na menší nákup. Pan Jiří nemá rád kupovaně „hotovky“ nebo jídla z jídelny či restaurace. Trvá na doma vařeném jídle. „Co budeme dneska vařit?“ To je hlavní téma každého rána. Když se pánové domluví a nakoupí, vrátí se do domečku a společnými silami spolu vybraný pokrm ukuchtí. Pan Jan to našim pečovatelům často zpěstňuje. Po večerech surfuje po internetu a hledá zajímavé recepty. Ráno při snídani potom pracovníka přesvědčuje, aby s ním nalezený recept vyzkoušel. Naši chlapi často říkají, že jim z těch specialit jde hlava kolem. Většinou však chtějí klienta potěšit, takže se pokusí s ním vybranou lahůdku připravit. Po obědě si jde pan Jan dát šlofika, pečovateli uklidí kuchyňskou linku a odchází.

Pana Jana navštěvujeme ještě v podvečerních hodinách. Připravujeme s ním večeri, opět pomáháme s večerní hygienou. Kromě toho mu pracovníci pomáhají i s úklidem a péčí o prádlo. Trávíme u něj denně asi osm hodin, takže jeho zvyky dobře známe.

V polovině března nás pan Jan pěkně vyděsil. Pečovatel Jirka přišel na podvečerní službu asi v půl páté. Tou dobou klient obvykle sedává v obýváku a pije svou odpolední kávu. Jenže v obýváku nikdo nebyl. Jirka prošel celý domek, ale klienta nenašel. Proběhl i zahrádku, rozhlížel se po nejbližším okolí, ale ten chlap nikde nebyl. Telefonoval k nám do kanceláře, jestli služba nebyla z nějakého důvodu zrušena. Ale ani nikdo z vedení o zrušení služby nic

nevěděl. Už jsme se chystali telefonovat dceři, když Jirka do telefonu hlásil, že se ozývají divné zvuky ze sklepa. Půjde se tam podívat a dá nám vědět.

Jirka se znovu ozval asi za dvacet minut. Našel pana Jana ve sklepě, kde se snažil připravit si úkryt. V rádiu slyšel o situaci na Ukrajině. Jako dítě zažil druhou světovou válku. Vzpomněl si, jak se s rodiči ukrývali ve sklepě při náletech. Uvědomuje si, že ve svém věku už není schopen nikam utéct. Tak se rozhodl, že si doma připraví bezpečný úkryt. Jak se do toho sklepa dostal, se asi nikdy nedozvíme. Jirka ho vytáhl ven, uklidnil, umyl, napojil a nakrmil a po tom výkonu uložil do postele, kde pan Jan okamžitě usnul.

Všichni myslíme na situaci na Ukrajině. Přemýšlíme o pomoci uprchlíkům, často slychám diskuse o tom, jak situaci vysvětlit dětem. Vlastně jsem ještě neslyšela nikoho, kdo by měl starost o naše nejstarší. Vnímáme to u našich klientů velmi silně. Mnozí z nich pamatují druhou světovou válku. Všichni potom nástup komunismu a rok 1968. Tráví celé dny u televize, kde sledují zpravodajství. Poslední dva roky bylo plné covidu – 19, teď zase války na Ukrajině. Vyrovnávají se s tím různě, někdo nadává, další balí evakuační zavazadla, jiný nakupuje trvanlivé potraviny. Někteří plánují trasu přesunu nebo promýšlejí, jaké využít dopravní prostředky. Diskutují s námi o tom, zda je lepší vzít chodítko, nebo jet na vozíku. Pan Jan si buduje úkryt ve sklepě.

Často jsou ty plány vlastně úsměvné. Jenže skutečnost je taková, že naši nejstarší mohou mít strach. Oni to totiž už zažili. Vědí, jak válka vypadá. Obávají se, že by mohla dojít až k nám. My věkem mladší bychom mohli utéct, ale oni už daleko nedojdou. Zůstali by tu opuštěni. Kdyby s nimi členové rodiny zůstali, riskovali by životy. Takové myšlenky napadají prakticky všechny naše klienty, kteří jsou ještě schopni vnímat okolní svět. Mluví o tom s námi a potřebují, abychom jim naslouchali a brali jejich obavy vážně. Pamatujeme proto na naše seniory i v těchto náročných časech a budme jim nablízku.

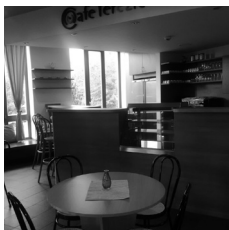
Charita se aktivně zapojuje do pomoci lidem postiženým válkou na Ukrajině. Pro bližší informace sledujte webové stránky www.praha.charita.cz. Za finanční i věcné dary moc děkujeme.

**Přeji nám všem pokojné Velikonoce,
Eva Černá**

☉afeTerezie

Otevírací doba:

Po 15.30–20.00
Út 15.30–21.00
St 15.30–20.00
Ne 10.00–13.00
a dále v době
programů v KCMT.

V pondělí velikonoční bude zavřeno.

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

• *Rebeca st. James a Rue Nancy*

Milosrdná jizva

Paulínky

Kirsten studuje na střední škole, když náhle přijde o rodinu. Stáhne se do sebe a úlevu od vnitřní bolesti hledá v sebepoškození. Další velká rána přijde ze strany přítele – to už dívka neunesla a skončí na psychiatrii. Když se jí známý pastor zmíní o léčebné komunitě na jednom ranči, Kirsten se rozhodne, že nabídku přijme – vidí v tom příležitost, jak od všeho utéct. Od sebe samé však neutěče...

• *M. Scott Peck: Nevyšlapanou cestou*

Kniha uznávaného amerického psychoterapeuta, ve které se autor zabývá novou psychologií lásky, tradičních hodnot a duchovního růstu.

• *Svjatoslav Ševčuk:*

Majdan a řeckokatolíci na Ukrajině

KNA

Výběr kázání, pastýřských listů, výzev, veřejných vystoupení a rozhovorů arcibiskupa Ukrajinské řeckokatolické církve (UKŘC), Mons. Svjatoslava Ševčuka, který je na Ukrajině vnímán jako velká morální autorita. Jeho projevy reflektují bouřlivé období od prosince 2013 do konce roku 2014, které je nazýváno Revolucí důstojnosti, zkráceně Majdan. Součástí knihy je krátký medailonek o životě otce Svjatoslava a krátký přehled dějin UKŘC až do roku 1991, kdy země získala nezávislost. Kniha je určena nejen věřícím Ukrajinské řeckokatolické církve, ale i lidem jiných vyznání a veškeré veřejnosti, zvláště politikům a novinářům. Čtenářům je umožněno nahlédnout do dění na Ukrajině očima přímých svědků a opravit si zkreslené dojmy, které jsou výsledkem těžce postižitelné informační války.

PROGRAM / AKCE

- **3. 4. / 18.00** – koncertní provedení recitálu **Popelka Nazaretská.** (KCMT)
- **6. 4. / 16.00–20.00** – předvelikonoční možnost přijmout **svátost smíření.** K dispozici bude více zpovědníků. (KCMT)
- **8. 4. / 9.00 až 9. 4. / 9.00** – **BIBLE 24** – čtení Božího slova, Nového zákona, nepřetržitě po dobu 24 hodin. (KCMT)
- **11. 4. / 19.00** – **Benefiční Velikonoční koncert Pražského smíšeného sboru a jeho hostů.** Na programu je: František Ignác Tůma – Stabat Mater, Jan Hanuš – Dřevěný Kristus a další. Účinkují: Pražský smíšený sbor. Martin Vodrážka – baryton, Drahoslav Gric – varhany, Jan Steyer – dirigent. Výtěžek koncertu bude použit pro postižené válkou. (KCMT)
- **20. 4. / 19.00–20.30** – **Hudební kavárna** v tónech jazzu. Vystoupí Petr Mach. Vstup 60 Kč.
- **23. 4. – Den nemocných.** V 10 hod. mše sv. (od 9 hod. možnost přijmout svátost smíření).
- **30. 4. – Farní pouť na Svatou horu u Příbrami.** Blíží informace naleznete na www.kcmt.cz.

SETKÁNÍ

- Každou středu v 19 hod. pokračují ve farním sále u sv. Františka pravidelná setkání **Život z víry.** Jsou otevřená každému, kdo se chce blíže seznámit se základy křesťanské nauky. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Místní společenství Hnutí fokoláre** – 4. 4. 2022 od 19.15 v KCMT. Slovo života na duben: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všem, kdo tvorství!“ (Mk 16,15) Společenství je otevřené i dalším novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Páteční dopolední setkávání** – každý pátek v 9 hod. v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním s jáhnem P. Urbanem, poté posezení ve foyer. Přijďte mezi nás podělit se o své radosti i starosti a najít společenství. Na Velký pátek 15. 4. se přidáme ke společné farní křížové cestě v 11 hod. v KCMT. Jana a Viktor Friedovi.
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V dubnu se sejdem 6., 13., 20. a 27. 4. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

- **Úmysl papeže:** *Za zdravotníky* – Modleme se za zdravotníky, kteří s velkým nasazením pečují o nemocné i starší lidi, aby zejména v nejchudších zemích byli účinně podporováni ze strany vlády i svého okolí.
- **Národní úmysl:** *Za nová kněžská a řeholní povolání* – Modleme se za ty, kteří uvažují o povolání ke kněžství, jáhenství a zasvěcenému životu, aby poctivě naslouchali Pánovu hlasu a odvážně odpověděli na Jeho volání.

KONTAKTY • AKTUÁLNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00 Bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena na [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha)

Bohoslužby v Domovech pro seniory Donovalská a K Milíčovu jsou v současné době přístupné pouze pro klienty.

☎ / mob.

e-mail

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Z důvodu agrese Ruska vůči Ukrajině byl zrušen účet u Sberbanky • **Komerční banka 19-9362170227/0100****Příští uzávěrka bude 15. dubna 2022.** Náklady na 1 výtisk 14 Kč.**fchodoviny@kcmt.cz***Fchodoviny*

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2022 / ročník 21 • redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedlová (rozhovory), Lenka Doležalová (korektury), Josef Karhan (grafická úprava, zlom), Ani Procházková a spol. (fotografie)
 • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tiskne: TLAMA design